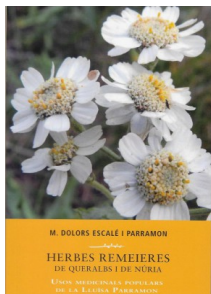

HERBES REMEIERES DE QUERALBS I NÚRIA

Autora:
M. Dolores Escalé i Parramon

Editorial:
Edicions de l'Albí

L'any 2009, era a Queralbs, quan vaig ser testimoni de la següent conversa: "Lluïsa m'has preparat les plantes?" "Sí, entra que t'ho dono. Li va anar bé? "Recorda que li has de posar...".

La meua curiositat no va quedar tranquil·la fins que vaig descobrir que aquella dona gran amb l'ajut de la seva filla era la referent d'herbes remeieres de Queralbs.

Però fou l'any 2013 quan vaig descobrir a través del llibre d'Edicions de l'Albí, *Herbes Remeieres de Queralbs i Núria* (de M. Dolores Escalé i Parramon), la importància d'aquell testimoni viu vingut de La Vansa (terra de trementinaires, i on ella també va practicar aquest ofici), i que la vida la va portar fins a Queralbs on va plantar arrels i coneixements dels usos i costums de les plantes.

Aquests coneixements els va transmetre tota la seva vida, i per això la seva filla M. Dolores els ha volgut recollir en aquest llibre, on trobareu tan interessant la part sobre la vida de la Lluïsa Parramon, com tot un seguit de plantes dels entorns de Queralbs, amb instruccions de reconeixement i remeis transmesos oralment de mare a filla.

És per això que no hi trobarem plantes com l'àloe vera (*Aloe vera*), ni l'estèvia (*Stevia rebaudiana*), però sí d'altres plantes oblidades com el te de roca (*Usonia glutinosa*), o altres plantes pròpies dels Pirineus.

A més, el llibre amaga dues sorpreses.

Per un costat el pròleg de Josep Vigo, on amb poques paraules ens situa d'una forma molt interessant l'evolució històrica del concepte d'etnobotànica, i al final del llibre en forma d'annex un curiós quadre del Dr. Joaquim Oristell que, entre 1900 i 1930, va realitzar uns estudis d'etnobotànica de Queralbs, i del qual se'n conserva un quadre on podem veure la planta, les virtuts i els efectes adversos que la gent li ha explicat.

D'aquest quadre destaca la classificació que en fa del grau d'evidència, on hi veureu des de les virtuts de les plantes confirmades per l'OMS, (Organització Mundial de la Salut) fins a aquells efectes que només un informant de Queralbs ha aportat, esdevenint una font de

gran interès etnobotànic. Podreu arribar a deduir quina d'aquelles plantes va ser informada per la Lluïsa al Dr. Oristell, fent referència segurament als usos habituals de La Vansa i desconeguts fins aquells moments a les Valls de Núria.

Per tant aquest no és un recull de plantes com qualsevol altre, sinó que esdevé un reconeixement a totes aquelles persones que han transmès, oralment, els seus coneixements etnobotànics, sense saber ni tan sols el significat d'aquesta paraula.

En música tradicional, tenim molts exemples que es venen per la seva feina de transmissió oral (Peret Blanc, Roviretes...). Alguns d'ells, fins i tot amb entrades a la Viquipèdia. Però quan parlem d'etnobotànica, només trobem noms genèrics, com ara trementinaires, o noms de persones que han pogut ampliar els seus coneixements amb una formació botànica destacant gràcies a aquest segon àmbit.

Aquest llibre, a més de ser un recull de plantes i les seves aplicacions pràctiques, accessibles al públic en general, és un homenatge a una dona que va saber valorar els coneixements familiars i transmetre'ls amb l'amor que hi correspon.

Lluís Marmi i Fuentes (Cardona, 1973). La definició amb què em sento més còmode és la d'activista cultural. Tot i que soc de moltes professions i formacions, m'agradaria destacar la meua trajectòria dins de les activitats de cultura tradicional (fent formació, organitzant esdeveniments, col·laborant amb associacions, fent de músic...). Aquest activisme cultural justament em va portar, l'any 2007, a crear Tradillibreria, una llibreria especialitzada en cultura tradicional on, evidentment, l'etnobotànica té un espai privilegiat. [Més...](#)

Ens podeu trobar a www.tradillibreria.com i amb l'etiqueta @tradillibreria.